



COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SZEKCIÓ

KORGA kontra MAGYARORSZÁG

(4825/02. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2005. december 6.

Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.

A Korga kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *elnök*
A.B. BAKA,
I. CABRAL BARRETO,
R. TÜRMEŒ,
V. BUTKEVYCH,
D. JOČIENÉ,
D. POPOVIĆ *bírák*
és S. DOLLÉ, *a Szekció hivatalvezetője*

2005. november 15-én zárt ülésen tartott tanácskozás után az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (4825/02. sz.), amelyet az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény ("az Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Korga Péter ("a kérelmező") 2001. október 30-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt ("a Kormány") képviselője, dr. Hölzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium helyettes államtitkára képviselte.

1. 2004. június 29-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli az eljárás elhúzódsásával kapcsolatos panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

2. A kérelmező 1952-ben született és Budapesten él.

3. 1995. február 20-án a kérelmező felesége házassági bontópert indított. A feleség a házassági közös vagyon megosztását, továbbá közös lakásuk használatának rendezését is kérte a bíróságtól.

4. Öt tárgyalást követően 1996. június 26-án a bíróság részhatározatot hozott és kimondta a házasság felbontását. A házassági közös vagyonnal kapcsolatos eljárás folytatódott.

5. Közben, 1995. június 13-án, a kérelmező pert indított ugyanazon bíróság előtt, megtámadva azt az adásvételi szerződést, amelyben volt felesége időközben eladta közös lakásukat.

6. Öt tárgyalást követően 1997. január 16-án a bíróság egyesítette e pert a házassági közös vagyon megosztásával kapcsolatos perrel.

7. Két további tárgyalás után 1997. július 16-án a bíróság értékbecslőt rendelt ki.

8. További négy tárgyalást követően 1998. június 26-án a Kerületi Bíróság részhatározatot hozott. A lakást illetően megállapította a felek tulajdoni hányadát, érvénytelenítette a fent említett szerződést, s a részhatározat jogerőre emelkedéséig felfüggesztette a fennmaradt kérdések (nevezetesen az ingó vagyon megosztása) vizsgálatát.

9. Az 1999. január 20-án és 1999. április 21-én tartott tárgyalásokat követően a Fővárosi Bíróság helybenhagyta a részhatározatot.

10. Felülvizsgálati eljárásban a Legfelsőbb Bíróság 2001. május 8-án hatályon kívül helyezte a részhatározatot, s a lakás tulajdonjoga vonatkozásában részhatározatként helybenhagyta a felek tulajdoni hányadának megállapítását. A megtámadott szerződést azonban nem érvénytelenítette.

11. Ezt követően, 2002. március 14-én, a Kerületi Bíróság folytatta a eljárást. 2002. július 2-án tárgyalást tartott, 2002. december 4-én pedig megosztotta a házassági közös vagyont.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

14. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

"Mindenkinek joga van arra, hogy... bíróság... ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában..."

15. A Kormány vitatta a panaszt.

16. A figyelembe veendő időszak 1995. február 20-án kezdődött és 2002. december 4-én zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten több mint hét évig és kilenc hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

17. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

18. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

19. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

20. Az előterjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

21. Az Egyezmény 6. és 13. Cikke, továbbá az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikke és a Hetedik kiegészítő jegyzőkönyv 5. Cikke alapján a kérelmező az eljárás kimenetelét is panaszolta.

12. A Bíróság észrevételezi, hogy a kérelmező nem terjesztett elő fellebbezést a Kerületi Bíróság 2002. december 4-i határozata ellen. Ebből következően a panasznak ezt a részét a hazai jogorvoslatok kimerítésének elmulasztása miatt az Egyezmény 35. Cikkének 1. és 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

23. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

24. A kérelmező 40000 eurót (EUR) követelt nem vagyoni kár tekintetében.

25. A Kormány vitatta az igényt.

26. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ítélve 3000 eurót (EUR) ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

27. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő igényt.

C. Késedelmi kamat

28. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét pedig elfogadhatatlannak *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
(a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár

tekintetében 3000 eurót (háromezer euró), továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2005. december 6-án a Bíróság eljárási szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

S. DOLLÉ
hivatalvezető

J.P. COSTA
elnök